

TIN

Ở một góc nhìn, thấy ít là hai cách tin:

- Tin Chúa thực hiện theo **đúng ý ta**. Ví dụ xin điều gì, rồi tin Chúa sẽ ban đúng ý ta; những bệnh nhân xưa đến xin Chúa Giêsu chữa mong khỏi bệnh theo đúng ý họ.
- Tin Chúa thực hiện theo **đúng Ý Chúa**. Ví dụ xin điều gì, rồi tin Chúa sẽ ban hay không tùy theo Ý Chúa; khi Chúa Giêsu trong vườn Cây Dầu “...*xin tha con khỏi chén này; tuy vậy, xin đừng theo ý con, mà xin theo Ý Cha*”(Lc 22,43).

Cách tin thứ nhất là cách tin của ta; cách tin này non nớt và yếu ớt đến dễ mất đức tin. Lý do: trong niềm tin này thiếu sự bỏ mình và phó thác, không vì Ý Chúa mà chỉ vì ý mình, thế rồi khi không được như ý thì buồn nản, bớt tin dần đi.

Cách tin thứ hai là cách tin của Đức Mẹ, thánh Cả Giuse; cách tin này già dặn và mạnh mẽ. Lý do: trong niềm tin này có bỏ mình và phó thác theo Ý Chúa.

Giáo dân ta tin cách nào?

Thừa phần lớn giáo dân ta tin theo cách thứ nhất. Cũng phải! Vì sống ở đời, giáo dân ta có quá nhiều lo toan, cho nên lo cho ý ta mà quên lo cho Ý Chúa.

Làm sao để tập được tin cách thứ hai?

Tập bỏ mình (bỏ bớt ham muốn) ngày càng tiến đến phó thác để chỉ còn ước muốn mọi sự diễn ra theo đúng Ý Chúa.

Ứng dụng vào thực tế.

Một là: tập **bỏ mình** bằng cách hãy xin điều gì với Chúa nên thêm một câu: *nếu Chúa muốn*. Nghĩa là nếu được hay không được đáp ứng không sao, miễn đúng Ý Chúa.

Hai là: tập **phó thác** mọi việc cho chương trình của Chúa, thêm một câu *con xin phó thác điều xin trong tay Chúa*. Nghĩa là Chúa có chương trình riêng của Người, điều xin không thể phá vỡ chương trình ấy.

Ba là: bình tĩnh chờ đợi, bình tĩnh đón nhận kết quả ra sao và bình tĩnh chấp nhận mọi việc xảy ra theo Ý Chúa với câu kết *tất cả là Thánh Ý Chúa, con xin vâng!* (nếu không được như ý) hay *con xin tạ ơn Chúa!* (nếu được như ý).

NK